

TELEGRAFUL ROMAN.

Nr 15. ANULU XIII.

Telegraful ese de doua ori pe septembra: joia si Dumineca. — Prenumeratuna se face in Sabiu la espedituratorie pe afara la c. r. poste, cu bani gasiti prin scrisori francate, adresate catre espeditura. Pretiul prenumeratunei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. — ear pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

tru provinciele din Monarchia pe unu ann 8 fl. era pe o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru principatii si tieri straine pe anu 12 pe $\frac{1}{2}$ anu. 6 fl. v. a.

Inseratelor se platesc pentru intea ora cu 7. cr. sirulu cu litere mici, pentru a doua ora cu $5\frac{1}{2}$ cr. si pentru a treia repetare cu $3\frac{1}{2}$ cr. v. a.

Sabiu, in 21 Febr. (5 Mart.) 1865.

Dotarea preotimel serbesci.

(Continuare din nr. din urma.)

Cătu in specialu pentru punctul d'antâiu, trebuie sa mar- turisim, ca ni se pare forte practicu si demnu de imitatu. Parochiele cele multe intr'un'a comună politica, positiunea coordinata a parochilor, responsabilitatea loru solidara pentru afacerile publice ale bisericei si scôlei ni se paru totu atâtea isvor de incurcaturi, de certe si intrige personale si de zadarnicirea ori cărei controle si responsabilitati regulare. Si 'n adeveru pentru ce intr'un'a comună politica mai multe parochii? Si pentru ce la un'a biserica mai multi parochi? Cine porta protocolele? Cine da adeverintele oficiose la casuri de lipsa? Cine pastră sigilul oficiosu? Cine da estrasele de botezu, de cununii, de mórte! Cine face tabelele statistice? Cine porta presidiulu in adunările comitetelor bisericesci? Cine reprezinta comun'a in afara satia cu autoritatile civile si in launtru cu autoritatile bisericesci? cu unu cuventu, cui este incredintiata parochia? Celui mai betrân? Dupa anu ori dupa servitul? Motive se potu asta si pentru un'a si pentru alt'a? Celui mai cultu? — Dar cultur'a e forte relativa! — Celui mai cu influentia? — Dar influenti'a mai mare adeseori e spre pagub'a comunei! — Si asiā amu poté insirā totu intrebări de intrebări, cari pote parte mare aru remané nerespunse. Aceste neajunsse se potu insa delatură in modulu celu mai simplu prin introducerea de capelani sistemisati, cari că preoti deseverisit potu deplini tote functiunile preotiesci, insa atârna de parochii locali si au activitatea loru detiermurita, prin anumite legi pâna la cele mai amerunte indatoriri. Prin aceasta institutiune coreligiunari nostri serbi voru castigá unu mare folosu, acel'a adica, ca parochiele se voru reduce, se voru impuñiná.

Si aici amu ajunsu acum la unu punctu, unde se deschide si pentru noi cei de biserica româna o larga perspectiva spre a caută ingiuru-ne. Si de-si acesta perspectiva nu este tocmai imbucuratore, totusi sa avemu curagiul si rabdarea a o privi. Este afara de tota indoiela, ca starea cea adeverat deplorabila a preotimel nostre atârna parte mare de multimea parochilor si parochielor, intielegem in tr'un'a comună, caci impregurările ne-au convinsu, ca si in comune bisericesci mici este de lipsa unu parochu. Amu poté dice multe, forte multe despre acesta tema, insa aru trece pote, preste competitia acestui diuariu; de aceea vomu esprime numai aceea, ce sustine tota opiniunea publica cea luminata si fără prejudicie: ca cu cătu voru fi mai multi preoti, cu deosebire insa parochi, cu atât'a mai misera devine starea loru materiala, dar cu atât'a scade maitare chiaru si respectulu loru dinaintea poporului, si iarasi cu cătu voru fi parochi mai pulini, cu atât'a mai buna si mai ascurata va fi starea loru si cu atât'a mai mare va fi reverint'a poporului cîtra densii. Asiā dara din aceste dône privintie nu 'ncape 'ndoilea, ca n'aru fi unu ce practicu, unu ce folositoru reducerea preotimel parochiale serbesci si instituirea capelaniilor sistemisati. Aru mai fi numai un'a intrebare: ca ore din punctul de vedere alu canónelor bisericesci poté-s'aru rectificá institutiunea acesta, in biserica nostra nepractisata, ear in tote celealte biserici crestinesci din giurulu nostru intrebuintata? Nu potem presupune, ca sinodulu serbescu sa nu-si fia pusu si elu acesta intrebare, de si desbaterile lui ne suntu necunoscute; ear incătu cunoșcemu noi canónele bisericesci, acestea nici nu oprescu, nici nu demanda acesta institutiune; de aceea dar ele, că resultate ale vietiei bisericesci in cele d'antâiu optu vîcuri crestinesci, candu apoi biserica resariteana in mijlocul desvoltării sele naturale si canonice a fostu copleșita de furtunile tempului, ce jacu inca si astazi asupra ei, nu impedeaca introducerea unei institutiuni, ce nu pote fi spre stricarea, ci numai spre consolidarea bisericei. Asem-

nea nu contradice acestei institutiuni nici s. Scriptura; caci altintreia nici celealte trepte din scar'a ierarchica n'aru potefiertate.

Eata dar, ca introducerea capelaniilor sistemisati, adica cu dotatiune potrivita si cu dreptulu inaintare i, este practicu, coresponditoru cerintelor bisericei si nu contradice, credem, nici legilor bisericei.

Revista interioara.

In senatulu imperialu si-au facutu o partida problema de a se folosi de tote ocasiunile bine si nebenevenite si a lupta pentru sguduirea ministeriului. Lupta se inverte adeseori pre langa teorii forte исusite, care dela nisce professori se potu accepta candu siedu pe catedrele loru de prelegeri, nu insa candu siedu pre bancele ablegatiloru, unde au sa lucre de dreptulu pentru interesele poporului. Ne aducem aminte de parlamentulu germanu din Frankfurt in biserica s-tului Paulu unde iara era apucat vocea professorilor deasupra, cari si spuneau loru si celoru de pre galerii tota istoria si tote intemplierile memorabile dela Adamu incocé, dar ca sa se gandescala castigarea unui terenu, pe care sa se radime, nu au cugetatuci decum. Urmarea au fostu, ca dupa ce au esitul din acea biserica, tote producerile loru au remas numai materialu pentru criteriulu istoricu.

Anii trecu, poporele Austriei cele insetate de constituitionalismu trebuiau cu altceva surprinse, dar nu cu dispute adese de totu respingatore, dupa cum se intempla cu Transsilvanenii, cu atât'u mai verlosu, cu cătu unu numeru frumosu de popore inca nu au intrat in acelu senatu si cu cătu acelea trebuie atrase prin manopere imbusatatiore, bataru pentru tierile, care au luat parte. Cu glume si cu batjocuri cum suntu celea, ca nu voru ca Ardelenii sa remâna lenesi s. a. s. a. nu voru duce in senatu pre atâtea popora, cete stau si siovae din capu la tote lucrările de vreo trei ani incocé.

In dilele din urma audim, ea opositionalii senatului imperialu voru sa parasasca insii senatulu. Amu dorit sa scim, deca este acesta adeverat, care este cheia principiilor densilor? Unde voru sa translesca cu manoper'a acesta? Sa amâne realizarea constititionalismului ad calendas græcas, lasandu-ne in provisiulu perpetuu?

Cu tote aceste avemu speranția de deschiderea a doua diete in curendu, a Ungariei si a Croatiei. Considerandu conduit'a acestoru tieri de pâna acum, ne intrebâmu, ca rezultatul unde va sa easa? Pe candu pregatirile dieteloracestoru done tieri din urma pote nu alerga togm'a galopulu, de care ni se spune, si pe candu in senatulu imperialu se certa despre judecati maritime, — ca candu amu ave sa plecam toti pe mare, — in o parte insemnata a imperiului incepe a resunatotu mai cu potere o voce, carea optimistii credeau, ca au apusud multu cu totulu.

Voca acesta este vocea federalismului.

Dar ce felu suntu federalistii? Ce voru ei? Suntu ei totu cei despre cari vorbiamu in anul trecutu?

Spatiulu nu ne iarta a comunicá program'a acestora intraga, si de aceea ne vomu multiam cu impartasirea unor puncte, ce le aflam in „Zukunft“ si care suntu asiā dicendum spiritulu programei.

Acestea suntu: diet'a din Pest'a sa se dechiare pentru tramiterea la senatulu imperialu. Acestu senatu insa sa fie, in spiritulu diplomei din Octobre, unu parlamentu, in care conclusele lui sa fia compromisse intre grupele de tieri, ce voru fi reprezentate acolo.

Diet'a din Pest'a numai atunci sa trimita deputati in senatu, candu acesta se va fi reformatu in intielesulu acesta, eara mai departe dietei din Pest'a i se va fi concesu legislatiune autonoma in administratiune, instructiune, justitia, industria si in comunicatiune, precum si in acordarea contributiuniei directe spre acoperirea bugetului atingatoru de ceste de mai susu.

Pentru cele de mai susu sa fia unu ministeriu ungurescu, in care insa sa fia reprezentate tote nationalitatile ne-

magiare ale regatului, incătu e dreptu sî cu potintia. Acestu ministeriu sa nu resiedă in Pest'a, ci lângă regele in Vienn'a.

Cu Ungari'a sa se unescă Transsilvani'a, regatul triunitu alu Croaciei, Slavoniei și Dalmatiei, in modu federativu, adeca asiá, incătu diet'a din Sabiu și Agramu numai in unele cause comune sa-si tramita deputati la Pest'a, unde să-si dea voturile că factori coordinati ai dietei pestane. Legile decise in tipulu acest'a sa intre apoi in vigore, numai dupa ce voru fi publicate sî prin diet'a Transsilvaniei sî cea din Agram.

Sustinu principiulu autonomiei comitatelor cu administratiune municipala autonoma. In instanti'a d'antâi, prin organe alese de poporu, sub control'a congregatiunei, care are sa fia din notabilităatile comitatului.

Originea acestor puncte e de a se caută in mijlocul poporului slovacu, sî dela aparerea loru au mai suferit o resi cari modificări. Dar fiindu ca modificările acelea nu suntu mari, aretâmu sî prospectele care sî le facu federalistii dela esecutarea ideilor federalistice espuse. Ei dicu cu alte cuvinte, ca intelleghendu-se poporele regatului Ungariei, Transsilvaniei sî ale regatului triunitu pentru realizarea acestor principii — in die-t'a cea mai de aproape pestana aru fi in stare chiaru sî cu o minoritate respectabila a face pressiune. Pentru lângă minoritatea acésta aru fi sigure sî dietele din Sabiu și Agramu sî in cestiuni sî mai generale chiaru sî de diet'a boema sî galitiana. Nu o spunu tocmai pe fatia, ei se intielege, ca ómenii voru sa se asigure incontr'a germanismului dar sî a magiarismului.

Pest'a in 26 Fauru 1865. Tinerimea româna studiosa la universitatea de aici a arangiatu in 23 l. a. in sal'a otelului „La Tigru“ unu concertu (se dice romanescu) sî dupa aceea unu balu (botezatu națiunale). Unu concertu romanescu, mai alesu in tempulu presente, candu music'a nostra națiunala e condamnata a jocă rolul forte secundariu la noi, intru adeveru e unu evenimentu, carele cu atâtua mai placutu se manifesteza, cu cătu nu ni-a insielatu in acceptările noastre, ma dincontra ne-a convinsu ca Românulu are talentu spre tóte, numai de s'aru desbracă odata de nepasarea, in care l'au adencitu suferintiele tempului trecutu, sî la tóte intreprinderile sale aru avea innaintea ochiloru: consolidarea, fără care o națiune nu pote propasi. Altcum concertulu tinerimei române de aici n'a fostu curat u națiunale, caci precum se vede din programu dintre 13 piese abia 6 au fostu romanesci, sî apoi dintre aceste 3 au fostu iara declamatiuni. Nu voim sa lămu acésta tinerimei in nume de reu, de-sî densii cu multu mai bine faceau, déca in alegerea pieselor nu erau tocmai asiá cosmopoliti, ci s'aru fi restrinsu mai multu la cele romanesci, caci noi nu insetâmu atâtua dupa musica straina, de-sî classica, care avem ocasiune a o ascultă sî in alte concerte, cătu dupa melodie și musica romanescă; insa junii musicanti au voit u acésta ocasiune, a-si documentă sî desteritatea, ce si-au castigă o in musica, au voit u dovedesca, ca românulu se desvöltă intru tóte artele, sî ca nu multu tempu se va recere, pâna națiunea nostra va ajunge pre poporele, cari de sute de ani pretindu epitetulu de culte. Totu ce potemu dice despre concertulu tinerimei e, ca a intrecutu tóte acceptările noastre sî ca a castigatu tinerimei unu nume frumosu la publiculu Pestei, respectatu intr'unu numru atâtua de frumosu, incătu abia a potutu incapă in localitatea amintita.

Concertulu s'a inceputu cu o uvertura din oper'a „Barbierulu de Sevilla“ de Rossini, esecutata de orchestrul. Precisiunea sî desteritatea, observata in esecutarea uverturei a-cestei'a, au atrasu atentia toturor'a, sî judecandu dupa pies'a introducatória n'am potutu acceptă altu ce-va, decătu o productiune démna de respectat. Complacerea cea mai mare insa si-a castigatu orchestrul in esecutarea „Serenadei“ de Ioann Iancu. Numele compunatorului e cunoscutu incătu-va publicului românu dupa nisce incercări musicali, publicate in „Aurora“ din anii trecuti, dicem u incercări, caci comparandu-le acelea cu „Serenad'a“ aflâmu o deschilinire forte batătoria la ochi. De-sî in „Serenada“ nu aflâmu melodie nouă, caci introducerea amu audit'o mai adese-ori prin Banatu, sî cuprinde locu intre music'a „de mésa“, eara urmarea e o compusetiune din mai multe ardelene, totusi nu potemu denegă meritulu tenerului Iancu in compusetiunea acésta, carele e cu atâtua mai mare, cu cătu „Serenad'a“ e compusa din music'a nostra populara, care e atâtua de frumosu și melancolica! Mai alesu rol'a flautelor e forte caracteristica, pare ca se aude fluerulu pecurariului prin vâile infrumusetate cu flori, sî pasajulu, unde violin'a are sa cante unu solo, e petrundiitoru. Esecutarea a fostu esclinte, sî prelunga compunatoru nu potemu sa nu amintim arculu celu artificiosu alu derigintelui orchestrului Ioann Siepetianu, carele producea astfelu de tonuri poternice, incătu cugetam, a audi pre unu artistu cu renume europenu, esecutandu melodie romanesci. Acesti doi tineri posiedu intru adeveru talentu musical, sî aru fi de dorit, caci art'a musicala, atâtua de pa-

rasita la noi, prin densii sa iee unu sboru mai inaltu; aru fi de dorit, sa studieze melodiele populare sî spiritulu musiciei noastre națiunale, insa dorere! acești tineri, constrinsi de neajunsele materiali, trebuie sa umble pre alte cariere, sî nu pre aceea, pentru care suntu chiamati de provedintia. La finea productiunei acestei'a publiculu entuziasmatu aplaudă pre executori, dar mai alesu pre compunatoru. — Dintre celelalte piese, esecutate de orchestrul merita amintire mai alesu uvertura din oper'a „Bánk-Bán“ sî din acésta introduceera, ce nu sémena a fi unguresca, ci e o unitatiune séu mai bine compusetiune din melodie romanesci populari, caci rol'a flautelor in music'a arteficiosa nu e de felu characteristic'a altei muzice, decătu a celei romanesci, sî apoi in „Bánk Bán“ pre lângă pianissimo a violinei prime, flaut'a e unu factoru principale. Si acum'a amu trebuitu sa admirâma technic'a cea esclinte a dirigintelui Siepetianu, alu cărui arcu producea nisce tonuri, cari ne-au petrunsu pâna la anima. — Desteritatea cea mai mare a documentat-o orchestrul in esecutarea „Cuartetului de losifu Haydn“. Cu totu dreptulu se pote numeră intre meritele cele mai mari ale unui orchestrul, candu acel'a se occupa sî cu music'a clasica, sî e de insemnat, ca band'a tinerimei, pre lângă tóte, ca in quartetulu acest'a tactul jóca rol'a principală sî unu momentu de intardiere séu grabire aducă dissonanti'a cea mai neplacuta sî diformă totulu, cu cea mai mare acuratetă a esecutatu pies'a acésta classica spre uimirea toturor'a, fără că cine-va sa le fia datu tactulu, ce altmintrea nu s'a observat in totu concertulu, unu evenimentu, carele dă testemu celu esclinte unui orchestrul, sî cu atâtua mai multu orchestrului tinerimei, carele e compusu nu de muzicanti de profesiune ci de diletanti, cari pre lângă ocupatiunile loru cele multe cultivă si art'a musicala. — Candu orchestrul incepù „Mersulu lui Michaiu Eroulu“, totu publicul trasari că de o lovitura electrica, sî mai alesu aplausele tinerimei nu erau sa incete, audindu mersulu acest'a națiunalu, ce ne-aduce aminte de gloria, dar deodata sî de decaderea națiunii noastre.

Dintre domnisiorele, cari au luat parte la concertu, nu scim, cărei sa dâmna antaietatea, caci densele au rivalisat atâtua intru alegerea pieselor, cătu sî in esecutarea loru. „Rienzi“ lui Wagner, esecutata de Dsior'a Irine Nedelcu si Stefanu Perianu, e atâtua de maiestrosu si greu, incătu se recere unu talentu musicalu, unu studiu mare, că cineva sa fia in stare, a-lu esecută cu precisiune si exactu, si exactitatea si precisiunea e resultatulu, ce cu anima curata trebuie sa-lu recunoscem in esecutarea lui Rienzi. Cu pies'a acésta artificiosa rivalisă prin frumseti'a s'a extraordinaria, ce atâtua de rar se află in music'a asiá numita: music'a venitoriului (Zukunfts-musik), „Mersula din oper'a Tannhäuser“ totu de Wagner, esecutata de Dsior'a Elen'a Ioanoviciu si maestrulu seu, profesoarele de conservatoriul d. M. Engeszer. Admirâmu in concertant'u unu studiu mare, unu talentu estraordinariu musicalu, dar mai alesu acea potere, ce o posiede asupra instrumentului, cu care numai se jóca. Dsior'a Elen'a Ioanoviciu si-a secerat siesi onore, dar totu de odata si profesoarei seu, carele pote fi falosu de o asiá eleva. — In confusiunea de instrumente, ce variau in sér'a acésta memorabile, ne incanta vocea cea sonora a Dsiorei Constanti'a Dumci'a cu „Lucia di Lammermoor“. Se pareá omului, aa aude o filomela desceptandu-se in tonulu seu, erau intru adeveru o placere, a audi trilirele cele incantatore, ce erau intrerupte de aplausele publicului entuziasmatu. Noi in concerte arare ori, ma forte arare ori amu auditu o voce atâtua de sonora, că a Dsiorei Dumci'a, si apoi acésta dela artiste cu renume europenu. Placerea nostra aru fi fostu si mai mare, déca Dsior'a concertanta dupa „Lucia di Lammermoor“ aru fi cantatu in data ari'a romanescă: „Acum e mediulu noptii“, si nu i-aru fi preferit pre un'a urnguresca. — Ne pare forte reu, ca dintre solo a remasu „Melancolia pastorală“ de Prume, care erau sa o esecuteze D-r'a Elen'a Nedelcu si Ioann Siepetianu, caci tare ni-aru fi placutu sa audim pre junele violinistu si in solo, unde aru fi avutu mai mare terenu, de a-si manifesta talentul si studiulu seu musicalu de cătu că diriginte alu orchestrului. Caus'a la acésta a fostu, ca publiculu, carele cu sete acceptă joculu, devenise impaciinte si apoi junele violinistu a fostu atâtua de modestu, cătu a sacratu solo seu impaciuntie publicului teneru. — Dintre declamatori a esecutat mai cu séma junele Paulu Drag'a. Organu frumosu, statu placuta, gesticulatii acomodate, tóte erau concentrate in declamatoru, si apoi pre lângă aceste poesi'a cea minunata a lui G. Tautu: „Ingratulu.“ Poesia umoristica: „Mod'a nouă“ de Iosifu Vulcanu, declamata de autoru, a castigatu placerea comună, si declamatorele fu mai adese ori intreruptu de aplausele publicului.

Concertulu a fostu urmatu de balu, si precum nu se cunvine concertului epitetulu de romanescu, asiá nici balului, ca-

rele n'a avutu caracteru naționalu, caci in totu balulu se joacă numai döue „Romane“ și alt'a nimica. Unu balu insa frumosu și elegantu intru tóte; putine baluri din anulu acestu se potu asemenea celui alu tinerimei nostre. Furórea cea mai mare a facut'o joculu „Roman'a“, ne mai vediutu inca pre aici de unu publicu asiá de numerosu. Fiacare cautá cu placere la figurele frumóse esecutate de tenerii români jocatori și aplaudá music'a cea naționala. Cá sa-si pôta omulu intipú petrecerea cordiala din balulu tinerimei, e de ajunsu, a amintí numai acea impregiurare, ca intre saltatori amu observatu și pre Ilustritatea Sea D-lu Emanuil Gozsdu, carele cu ori ce ocasiune s'a aretau amiculu celu mai sinceru alu tinerimei. Petrecerea dură pâna in reversatulu dîorilor, candu ne despartîramu, remanendu-ne pentru totdeun'a suvenirulu acelei sere memorabile. Nu potu sa incheiu referad'a mea, si sa nu amintescu despre recunoscerea comuna, ce si-a secerat'o comitetulu arangiatoriu, prin arangiarea cea eleganta și mantinerea ordinei bune, dar totodata nu potu tacé impregiurarea, ca döra aru fi fostu mai bine, a nu invitá lumea și tiér'a, dupa ce balulu și concertulu nu a fostu publicu, seu déca a invitat'o, sa fia avutu inaintea ochilor scopulu celu frumosu filantropicu și sa nu fia cugetatu numai la petrecere, ci sa se fia ingrijit u și de bietii juristi romani, spre a căroru ajutorare s'a arangiatu balulu și concertulu.

I. I.

V i e n n a , 14 Februarie. Comitetulu de finantie alu casei ablegatiloru senatului imperialu — acestu comitetu consta din 36 membri — tînù dela priimirea in casa spre pertractarea bugetului pentru an. 1866, prin cele döue amendamente cunoscute, unulu alu bar. Tinti și altulu alu cont. Vrints, döue siedintie forte infocate, incătu socoteá omulu ca impaciuirea intre regim și cas'a ablegatiloru, ce este sa se incerce inca odata in urm'a conclusului din urma, se va nimici inca in mugurele seu. Ansa la iritarea spiritelor intr'unu gradu asiá mare in aceste döue siedintie ale comitetului fin. dedu chiaru o nota a ministeriului statului, indreptata in numele ministeriului intregu cătra acelu comitetu, o nota compusa in nisce termini aspri și intr'unu tonu amenintatoriu, prin carea ministeriulu provoca pre comitetulu numitu a incetá cu pertractarea mai departe a bugetului an. 1865, din privintia la conclusulu din urma alu casei ablegatiloru, respective la amendeamentele cele döue amintite, pâna la timpulu acel'a, candu comitetulu si-va asterne reportulu seu cătra casa, și acést'a va aduce unu conclusu nou din parte-si asupr'a reportului acelui'a; caci la din contra regimulu nu se va mai reprezentá la pertractările ulterioare ale comitetului, nici prin ministrii, nici prin alti reprezentanti ai se. Prin acésta hartia, carea dealtmintrea nime nu o pote incuviintia, ministeriulu turnă numai oleu și mai multu preste foculu luptei parlamentarie, in locu sa fia cautatu a-lu stinge, amari chiaru și pre membrii cei mai addicti și mai moderati și prin urmare ingreună inca și mai multu lucrulu impaciuirei dejá proiectate. In urm'a desbaterei celei detotu iritate asupr'a hartiei acestei'a ministeriale, comitetulu decise cu majoritate precumpanitor: cá 1. sa se provoce ministeriulu a-si aretă cifr'a capitala, pâna la carea s'aru află elu determinat a reduce deficitulu statului, și sa anumésca totodata și cifrele speciale la singuraticele etaturi și positiuni din bugetu, pâna la care s'aru invoi densulu a se face reducerile; 2. ministeriulu sa desiga espressu conditiunile, sub care se invioiesce la reducere; 3 cu privire la not'a prementiunata a ministeriului sa se faca o remonstratiune cătra acest'a, prin care sa i-se arate, ca elu prin harif'a sea acést'a au gresit in contr'a ordinei de trebi, sanctiunate de Maiestatea Sea, și 4. sa se tréca la ordinea dilei, va sa dica la continuarea activitatii sale in privintia bugetului pentru an. 1865, și anumitu se puse la ordinea dilei pentru siedint'a urmatore, carea se va tîné Joi in septemâna viitoré, bugetulu „consiliului imperialu.“

Fiindca iritatiunea intre ambe părtele, ministeriu și oponziune, ajunse dejá punctulu culminatiunei, și cîrdele nu se potu intinde mai tare fără că sa se rumpa, — este de lipsa că sa atingemu unele momente mai inseminate, sa cunoscem starea cea adeverata a lucrurilor, pentru că mână poimâne, intemplantu-se că conflictulu de fatia sa traga dupa sine neșari eventualități și mai seriose, sa ne scimă celu putinu face o judecata sanetosa despre resultatulu, bunu seu reu, alu a-cestoru lupte parlamentarie din sessiunea presinte.

Se scie de comunu, ca opusetiunea din parlamentu pâna ieri alaltaieri inca se tînù de programulu ministrului Schmerling, pre care ea-lu aperă din tóte poterile sale, atât in parlamentu cătu și in diuaristica: ce pote fi dar caus'a, ca acei barbati aperiitori ai lui Schmerling se prefacura dintreodata in oposițiunari aprigi ai lui? Pentru că sa potemu gaci

caus'a acést'a, trebuie sa vorbim ce-va asupr'a portări oposițiunei in parlamentu, și pentru că acést'a sa o facem cu succesu, sa deosebim mai antâiu döue puncte de vedere: punctulu de vedere finantialu, și celu politicu.

Din punctu de vedere finantialu luata portarea oposițiunei, trebuie sa marturisim ca ea e justificata prin opiniunea publica, și putini ablegati se voru fi aflandu in parlamentu, carii sa nu consimtia cu aceea. Oposițiunea purcede in privintia acést'a din acea massima: ca sa nu se cheltuiésca mai multu, decătu ne suntu veniturile, — seu cu alte cuvinte: sa nu ne intindemu mai departe, decătu pâna unde potem u ajunge cu mân'a; scopulu oposițiunei asiá dar in privintia finantieră este: in cetera de totu a deficitului statului. Ce pote fi mai laudabilu pentru unu reprezentante alu poporului, decătu acesta nesuntia?

Starea finantiera a imperiului este cătu se pote de rea, ast'a o scie lumea. Poporulu intr'atât'a e de ingreuiatu cu feliuritele contributiuni, incătu nu-i mai e cu potintia a le supporta. Nu e o tiéra in intregu imperiulu, unde sa nu se incaseze contributiunea prin esecutiuni militari, și pre lângă tóte acestea nu e o tiéra in imperiu, unde sa nu se afle restantie de contributiune ne'ncassavere in summa mare. In unele tieri, dupa cum se vede din datele statistice oficiose, restantiele de contributiune au ajunsu dejá summ'a de 3%. (Red.) Numai percentele detorielor statului facu preste 60 mill. pe anu. Apoi unde vomu ajunge, déca din anu in anu va totu cresce deficitulu statului, in locu sa scada?

Ce e dreptu, regimulu inca au recunoscutu și elu din parte-si adeverulu acest'a, și pentru aceea s'au și declaratu de mai multe ori, dar anumitu prin ministrul Plener cu ocasiunea aducerei bugetului pe an. 1866, in cas'a ablegatiloru: ca elu inca se 'nvoiesce la aceea, că sa se faca reductiuni inseminate in bugete, in tre marginile cele putiniose. Fiindca asiá dar necessitatea reductiunei deficitului din ambele părți recunoscuta, se facu o incercare de intielegere intre ministeri și comitetulu fin. inca inainte de ast'a cu 3—4 septemâni la propunerea cont. Vrints, asiá, că regimulu insusi sa faca reductiunile de lipsa in bugetulu an. 1865. Dar incercarea acest'a remase atunci fără de efectu, din cauza, ca comitetulu fin. staruiá, că regimulu sa-si arate mai antâiu cifr'a capitala, pâna la carea s'aru invoi a se reduce deficitulu, pecandu acest'a din parte-si pretindeá, că mai antâiu sa-i implinescă comitetulu aceste döue conditiuni: 1) sa i se concéda, regimului, unu tempu mai indelungat d. e. de doi ani inainte, va sa dica sa i se priimesca și bugetulu pe an. 1866, și 2) sa i se concéda reviramentulu, voia libera de dispunere, — și apoi va spune și elu cifr'a sa de reducere. Deci nepotendu-se invoi, comitetulu fin. se apucă de lucru și incepù elu insusi, dupacum se aminti și in nr. precedinte, a sterge la summe din staturile și positiunile singuraticele ale bugetului an. 1865. Acum in cass'a ablegatiloru se primi in pertractare și bugetulu an. 1866, și in urm'a propunerei cont. Vrints lucrulu se afla astadi totu acolo, unde se aflare acum patru septemâni, adeca la o incercare nouă de invoire in privintia reducerei deficitului, cu acea deosebire numai, ca acum incercarea de invoire se facu deadreptulu din partea casei. Asiá dar din punctu de vedere alu finantieru luata portarea opusetiunei, o repetu, e laudabila, intielegendu-se de sine, ca panacandu va remané intre marginile cele putiniose.

(Va urmá.)

Varietăți și noutăți de dî.

In cetera mosîtulu i, dice „Korunk“, ca sa incepe cu inceputulu lunei lui Martiu in Clusiu și Sabiu. In Clusiu se propune mosîtulu in tustrele limbile patriei, in Sabiu numai nemtiesce și românesce. La institutulu din Clusiu suntu denumite femeile, cari voru fi acolo stipendiate. De cătu observa mai departe ca aru fi bine, că in comunele, unde nu suntu mösie, sa ajute comunele pe căte o famlia harnica, seu unde suntu comune mici și aproape un'a de alta sa ajute acestea, că o astfelu de fameia sa pote invetiá mosîtulu. —

O vîna buna de auru sa se fia aflatu in baile dela Isbit'a și Lungesci lângă Abrudu. Se dice ca aproape la o maja de auru s'au scosu pe la inceputulu lunei trecute. —

Principalele române unite.

Sî acum trebuie sa repetim neregulat'a sosire a diuarelor din România.

In dilele din urma ne veni și o foia umoristica „Cicala“ carea continua pe Nichipercea reposatu. Noi incheiamu din ivirea acestui fluturu politicu, ca aerul din Bucuresci și România va incepe a fi altfel decătu pâna acum. Barometrul va incepe a se radica seu scadé, și in casuri de acestea ne temem, ca cam e clim'a mai calda in România iara se potu prasi insecte de cele stricatoare tinerului pomu constituiunalu. Cato-

plozia din candu in candu nu strica. Aplaudâmu intrepunerea Dului Aricescu pentru apararea drepturilor bisericei și clerului, și deplângem pre capulu și capii clerului, carii paru a nu fi avutu nici unu cuventu pentru interesele loru proprii, déca nu pentru ale bisericei.— Ne mirâmu cu deosebire de doi, și mai cu deosebire de unul din chiriașii României!

Caderea ministrului Cogalniceanu și astazi caușă conjectelor. Ori care aru fi fostu elu au creatu asiă discendu constitutuținea, carea au trebuitu sa o trăea prin scilla și chăribdis, și din care causa au fostu necessitat de a tinde mâna și la mesuri neplacute pentru cei ce nu l'au intlesu. Ca s'au dusu câte odata preadeparte, nu e Cogalniceanu in specie, ci omul in genere de vina.

Cât pentru ministeriulu celu nou alu d. Bozianu, aflâmu ca afara de circular'a carea o-au emisă către prefecti și carea in unul din numerii trecuti o-amu impartasită și noi publicului nostru,— au mai professat inaintea camerei și o programa in forma. Cuprinsulu acestei aru fi, ca pe basă

faptei implinite din 2 Maiu (a. tr. Red.) se va strădui in totu tipulu a edifică mai departe edificiul libertăției și a ornă România cu tōte acele drepturi cetățiene, de care se bucura popoarele cele mai civilisate ale continentului și care suntu promise in cuventulu de tronu.

Prospectu politicu.

Noutățile din afară, ce le avemu astazi, nu suntu cuaſificate a sterni atențune deosebită.

Sa cautâmu mai întâi la Francea. Imperatul este ingrijit de sōrtea Mexicului, de unde sosescu sciri nu pre-imbucuratore. Tronulu celu tinaru alu lui Maximilianu, inca nici intarit bine, căre partidele a-lu și clatină in tōte părți; cu deosebire este indignat clerul romano-catolicu, pentruca imperatul Maximilianu se arata tolerantu și cătra celealte religiuni crestine. Preotimea rom. cat. misca tōte petrile, pentru de a asterne Imperatului cât mai multe adresses de nemultamire, pâna și din partea femeilor. O tempora, o mores,

FOTTA „TELEGRAFULUI“.

La reinfiintarea mitropoliei române.

Unu cântu, o a mea lira ! unu cântu de bucuria
Intóna adi cu fala p'alu patriei hotaru !
Anuntia 'n lumea largă, ca-unu populu adi invia,
Si uita intristarea, trecutulu celu amaru !

Desbraca-ti doliul negru, și hain'a cea de gele,
Câci óra mantuirei acuma a batutu;
Infrântu-s'au adi jugulu și lantiurile grele,
In cari a mea națiune de seculi a gemutu.

Nu vedi entuziasmulu și dulcea bucuria,
Virtutea stramosiescă cum luce de frumosu ?
Triumfele maretie, ce mandr'a Rómânia
Pre plaiurile sale le 'nnaltia gloriosu ?

Adi fiii Romei vechie se 'nchîna la altare,
Si lauda dieitatea, pre tatalu pré maritu,
Câci nóptea 'ntunecosa, cumplit'a desperare
Apune, și lumina s'arata 'n resaratu.

Auror'a se ivesce, — și dulcea fericire
In tōta a sea splendore incepe a luci;
Adi tempulu celu de auru, epoc'a de marire
Suride romanimei și 'n veci va inflori.

Fericie e filomel'a, candu scapa de'nchisore,
Si 'ntórnă ear la cuibul si in codrulu inverditu;
Candu asla amarit'a a sale sorioare,
Si vâile resuna d'alu ei cantecu iubitu.

Fericie e și orbulu, ce n'a avutu vedere,
Candu vede 'ntâia óra auror'a resarindu,
Candu radiele de sōre alina a lui dorere,
Si vede lun'a mandra, și stelele scipindu.

Dar multu mai multu fericie se simte o națiune,
Candu jugulu, ce de seculi că vit'a l'a portatul,
E înfrântu și in ruine, invinsu de mâni straine,
Si visulu celu de auru lu scie realisatu.

Diariulu „Natur'a.“

Pe candu cāmpulu politicu alu României iā dimensiuni totu mai mari in sgomotulu publicității europene, vedem ea in România au inceputu cu o energia laudabila in tacere a se desvoltă interesulu sciintielor. In privint'a acésta mână poimane ne potu servi fratii de dincolo de modelu. Pentru ei fără de programe inalte și fără de multa larma incep a lati in publiculu loru cetitoriu foi, cari discuta lucruri practice pentru poporu. O asemenea fōia este „Natur'a“ redigiata de Dr. Essarcu și Lic. Ananescu. Se lasâmu sa vorbescu ins'a fōia despre missiunea sea, de unde și mai bine i vomu poté cunoscere insemnatașea:

Missi'a Jurnalului Natur'a este totu aceea ce și-a alesu de la inceputu, adica: de a propagă sciintiele in raportu cu trebuințele noastre materiale și cu educati'a nostra politica, intelectuala și sociala, făr'a esă din limitele ce suntu atât de vaste. O missie că acésta cu cătu este de 'nalta și nobila cu atât este mai dificila, câci vomu imbrătășia tōta lumea materiala. In cadrulu jurnalului nostru vora intră cestiuni de Zoologia, Botanica, Geologia și Mineralogia.

Nr. 7—1

EDICTU.

Prin care Mari'a F. Mandruț'a legiuț'a sot'i a lui Christea Proc'a, ambi din Rasnovu, care de mai multu tempu a parăsu cu necreditantia pre legiuț'ulu seu barbatu, se provoca in terminu de unu anu dela datulu presinte, a se infatisă cu atât'a mai sicuru inaintea subscrisului Scaunu Protopopescu, căci la din contra, și fără de ea, se va decide procesulu matrimonialu, asupra-i urdătu, in sensulu SS. Canone bisericesci.

In Zoologia vomu vorbí despre animalele folositore, a retandu pe deosebită cum potem domesti și acclimatá in tiér'a nostra pe acelea de care avemu mai multu interesu, adica: acelea care ne dau carne, lân'a, laptele, matas'a și mierea, și cum amu potea ameliorá rasele animalelor domestice, iar pe dealt'a vomu aretă mijlocele de a departa pe cele vatematore, care ne prapadescu recoltele și plantatiunile nostre. In Botanica vomu vorbí despre plantele elementare, medicinale, aromatice și tinctoriale; cum sa cultivâmu sa ameliorâmu și sa conservâmu pe cele din care tragemu folose, și dupa ce caractere sa cunoscem și sa ne ferim de cele otravite și vatematore, care cresu pretotindeni. In Mineralogia vomu vorbí despre mineralele și petrile ce se gasescu in muntii nostri care le potem esplota in folosulu nostru, asemenea vomu aretă proprietatile apelor noastre minerale. Pre lângă acestea vomu publică și cestiuni de Physica și de Chimia aplicate mai cu séma la agricultura, la arte și la industria, cătra care trebuie sa indreptâmu cu atențune și seriositate tōta activitatea nostra.

Dela scaunulu protopopescu greco-orientalul alu Branului. Zernesci in 3 Ianuariu 1865. I. Metianu m. p. Protopopu.

Burs'a din Vienn'a 19 Febr. (3 Martie) 1865.

Metalicele 5%	71 70	Actile de creditu	187 40
Imprumutulu nat. 5%	78 90	Argintulu	111
Actile de banca	799	Galbinulu	5 31 5/10